

مردم ایران! با تمام نیروی خود و با توسل به همه شیوه های مؤثر مبارزه، توطئه تبهکارانه شاه و امپریالیسم را درهم شکنید و این نبرد بسیار دشوار و پر افتخار را به پیروزی قطعی برسانید!

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

درد بر طبقه کارگر رزمنده ایران!

در بیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به کارگران، کارمندان و کلیه زحمتکشان از جمله گفته میشود که: «کارگران سرسخت ترین مبارزان ضد ارتجاع امپریالیسم و نو استعمار هستند. به همین سبب طبقه کارگر ایران یگانه نیروی است که میتواند نقش تعیین کننده ای در پی ریزی جامعه مترقی

و پیشرو ایران ایفاء کند و به آرمانهای زحمتکشان و نیرو های آزادیخواه و استقلال طلب تحقق بخشد. این ارزیابی از نقش طبقه کارگر، تنها یک ارزیابی تاریخی و اصولی نیست. رشد سرمایه داری، بویژه در سه دهه اخیر که همراه با افزایش کمی پروولتاریا بود، سیمای جامعه و آرایش نیروهای طبقاتی را بیش از پیش دگرگون ساخت. با افزایش سهم پروولتاریای صنعتی، یعنی پیشروترین و آگاهترین بخش طبقه کارگر در مجموعه کارگران، موجبات رشد کیفی آن نیز فراهم آمد. بدینسان طبقه کارگر به مؤثر ترین نیروی اجتماعی در سرنگشتن حال و آینده کشور تبدیل شد.

نیروی طبقه کارگر با تمدان آن، با نقش آن در اقتصاد کشور، پیوندش با توده های زحمتکش با درجه تشکلی آن رابطه مستقیم دارد. هم اکنون تعداد کارگران مزد بگیر کشور در هفدهم رشته های اقتصادی به حدود پنج میلیون نفر رسیده، که حاکی از وزن مخصوص چشمگیر آن در کل ساختن کشور میباشد. ولی این نیز روشن است که نیروی پروولتاریا در حرکت تاریخی به مراتب بیش از نسبت آن در کل جمعیت است. سن ینکارچروانه پروولتاریا، سطح نسبتاً بالای تمرکز پروولتاریای صنعتی در مؤسسات بزرگ و اینکه علیرغم تور و وحشیانه حاکم بر کشور، که لیه تیز آن بیش از همه و در درجه اول متوجه کارگران است و صرفنظر از مشکلات سد های عینی موجود در راه رشد سریع کیفی پروولتاریا، اعتصابهای گسترده پرتوان و پرمضمون کارگران ایران در ماههای اخیر و ادامه پیشگیر و سرسخت آن، بطرز بارزی عیان ساخت که ینکارچروانی انقلابی و آگاهی طبقاتی طبقه کارگر در سطح عالی قرار دارد و پروولتاریای ایران دارای امکانات انقلابی پس وسیعی است. کارگران با شرکت مؤثر و فراگیر خود در جنبش کسوتی و طرح خواستههای

مردم قهرمان ایران!

با اتحاد و تشدید مبارزه، توطئه خونین استبداد و امپریالیسم را

درهم شکنید!

(اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران)

میهن پرستان، امکان هر گونه تظاهرات مسالمت آمیز را برای ابراز نظر که حق مسلم و قانونی مردم است از بین برده و عملاً همه راهها را برای مبارزه مسالمت آمیز مردم بسته و آتش جنگ داخلی را در کشور دامن مینزد.

اما سئوالی که اکنون برای توده ها مطرح است این است که: چه باید کرد؟ این سئوالی است که نیرو های اپوزیسیون ضد رژیم در مجموع خود موظفند بدان پاسخ دهند. حزب ما بر آنست که با توجه به عمق روزافزون بحرانی که کلیه شئون کشور را فرا گرفته، بعلت وجود یک سلسله عوامل و امکانات عینی، گسترش باز هم بیشتر جنبش و پیدایش اشکال نوین مبارزه تعرضی توده های مردم، اجتناب ناپذیر است. مسلم است که جنبش با تأمین رشد شرایط ذهنی هماهنگ با عوامل و امکانات عینی میتواند رشد پرتوان تر از اکنون را نیز تأمین نماید.

پراکندگی در صفوف نیروهای اپوزیسیون و عدم رهبری سیاسی و برنامه واحد بمعنای یکی از عمده ترین تا رسائیهایی جنبش متأسفانه همچنان ادامه دارد. خلق مبارز ایران امروز که رژیم تبهکار، مردم بی سلاح را به رگبار مسلسل مینهد و زیر زنجیر های تانک له میکند و با قتل عام بیسابقه آنان سیل خون جاری میسازد، با قاطعیت هر چه تاملتار خواستار رهبری هماهنگ سیاسی است. با چنین وضعی بیش از همیشه وقت آن رسیده است که نیرو های اپوزیسیون ضد رژیم اعم از احزاب و گروهها و شخصیت های سیاسی عوامل ذهنی، اختلافات عقیدتی و مسلکی و سلیقه های شخصی را کنار گذارد و به این ندای بحق مردم پاسخ گویند.

دنباله در صفحه ۲

تظاهرات و اعتصابهای اجتماعی و سیاسی گسترده که سراسر کشور را فرا گرفته، رژیم ملت استبدادی محمد رضا شاه را بیش از پیش بسوی نام میبرد.

روزی نیست که صد ها و هزارها مبارز میهن ت به دستور شاه حوخم و حامیان امپریالیستی آن هلاک نیافتند. یورشهای سبهانه رژیم به توده های شکست روز بروز شدید تر میشود. صدای رگبار ساها و غرش توپهاو تانکها که در این روزها تهران، بز، آبادان، اصفهان، مشهد، شیراز، سنندج، باد، همدان، کرمانشاه، قم، اهواز و دهها شهر هرك دیگر کشور را بلرز در آورده، صفحات خونین بلدی بر تاریخ ننگین سلطنت مغفوره پهلوی میافزاید. سر جهان به نبرد های تهرمانه و جانبازانه مردم ن علیه امپریالیسم و دست نشانگان داخلی آن دیده تحسین مینگردد.

مردم ایران خواستار آنند که بساط ننگین نت برچیده شود، یک دولت ائتلاف ملی سر کار آید که بتواند دموکراسی و استقلال ملی، زحمتکشان و سالمسازی اقتصادی کشور را تأمین د و مجلس مؤسسان را برای تدارک قانون اساسی ق مقصود امروزی تکامل ایران و جهان بر پایه نابات آزاد و همگانی تشکیل دهد.

اکثریت قاطع مبارزان انقلابی که تهرمانانه در عرضه ینکار سخت و خونین با دشمن غدار، مکار نیله گر گذارده اند و از هیچگونه فداکاری و بازی مضایقه ندارند، خواهان تحول بنیادی عمیق جامعه هستند.

ولی رژیم که از حمایت بیدریغ امپریالیسم و زور است با پایمال کردن ابتدائی ترین حقوق زادیهای دموکراتیک و تبدیل کشور به کشتار گاه

به همهستگی کمیته حزب کمونیست عراق به کمیته مرکزی حزب توده ایران

در جهان نیروی نیست که مردم ایران با چنین پایداری و قهرمانی توانند بر آن فایق آیند

رفقای عزیز!

اکنون نزدیک به یکسال است در ایران جنبش بزرگ خلق که پایه های رژیم شاه را متزلزل ساخته ت، ادامه دارد. علیرغم فشارها و کشتارهای بیرحمانه زادتشهای وسیع، دولت ایران، نتوانسته است در خلق که با عزمی راسخ با نهادم رژیم پوسیده شاه استه است، خللی وارد سازد.

این ینکار بار دیگر نشان میدهد که مردم ن برای دست یافتن به آزادی، استقلال ملی و رفق اجتماعی میهن خویش آماده هر نوع فداکاری نابذای هستند. این ینکار در عین حال رشد آگهی های خلق را که شیوه های پیشرفته تری برای مبارزه

بکار میبرند، نشان میدهد. حزب توده ایران در این مبارزه، نقش تاریخی پر افتخاری ایفاء میکند و با زتاب آن در اعتصاباتی که توده های بزرگ زحمتکشان را در بر گرفته است، مشاهده میشود. در جریان این اعتصابات، همبوسیگی و آگاهی طبقاتی زحمتکشان بیش از پیش تقویت پذیرفته و نمودار آن نیز اینستکه اعتصاب کنندگان نه تنها خواسته های اقتصادی، بلکه خواسته های سیاسی عمومی مردم ایران را نیز میمان میکنند. در جهان نیروی نیست که مردم ایران با چنین پایداری، قهرمانی

دنباله در صفحه ۲

مقصود اصلی شاه است

رژیم ضد ملی شاه برابر پرتگاه نیستی قرار گرفته و حمایتش بدست و پا افتاده اند. در حالیکه از ینکار تجدیدیه مردم ایران خون میچکد، مبلغان دولتی مدعی میشوند که مسئول اختلال عظیمی صکه ایران را به بحران تاریخی کنونی کشانده تصیری ها و هریادها و دیگر متصدیان امور بوده اند و گویا شخص محمد رضا شاه تصیری ندارد. هدف اینست که شاه این مظهر اسارت و فلاکت مردم ایران را «تبرئه» و از زیر ضربه خارج سازند. با چنین «منطق» هذیان آیزی مبلغان دولتی میتوانند در صدد «تبرئه» یزید ملعون هم بر آیند که گناه بگرددن شهر بوده است. کوشش برای «تبرئه» محمد رضا شاه از سویی اهانت جدیدی ب مردم ایرانست. از این مردم انتظار دارند آنقدر «بی خبر» باشند که پس از بیست و پنج سال تمدنی و کشتار و فساد و چپاول محمد رضا شاهی هنوز هم با باطیل مذکور یاور کنند و سارق اموال و قاتل اولاد و فرورشنده وطن خود را شناخته باشند. از سوی دیگر کوشش برای «تبرئه» شاه نیت امپریالیسم را فاش میسازد. روشن میشود که آنها حاضر نیستند دست از چن و مال مردم ایران بردارند و رژیم محمد رضاشاهی را که آلت اجرای این تسلط اهریمنی است از دست بدهند. روزنامه فرانسوی «مان» چندین پیش بصراحت نوشته بود: «اگر شاه نتواند وقت را برای غرب تأمین نماید این نشان خواهد داد که رژیم وی لیاقت اداره کردن ایران را ندارد. در ایصورت برای واشنگتن باید این سوال مطرح باشد که چنین رژیمی دیگر به چه درد میخورد؟». نظر جهان امپریالیستی در باره رژیم شاه و علل پشتیبانی آن از این رژیم را روشن تر و در عین حال گستاخانه تر از این نمیتوان بیان کرد.

ولی خوشبختانه مردم ایران به واقفیت زندگی دنباله در صفحه ۲

تفسیر هفتگی روزنامه پراودا در باره اوضاع ایران

روزنامه «پراودا» در شماره ۲۶، نوامبر سال ۱۹۷۶ در تفسیر هفتگی خود در مورد اوضاع ایران، زیر عنوان «امر داخلی» چنین مینویسد: «بنابر اخباری که از تهران میرسد اوضاع ایران همچنان متشنج است. در خیابانهای تهران و دیگر شهرهای بزرگ کشور نیروهای ارتشی در رفت و آمدند و بر فراز آسمان هلیکوپترهای نظامی در پروازند. تظاهرات ضد دولتی همچنان ادامه دارد و نیروهای ارتش این تظاهرات را با استفاده از اسلحه سرکوب میکنند.

در ارتباط با این حوادث اخیراً در مطبوعات امریکا انتشار مطالبی بیش از پیش جلب توجه میکند که در آنها به احتمال «کمک نظامی» ایالات متحده امریکا برای سرکوب جنبش مردم، اشاره های روشن و مستقیم میشود. در این مطالب حتی از اعزام واحدهای نظامی امریکایی به ایران سخن گفته شد. روزنامه ها بعنوان تأیید این مطلب گتگوی تلفنی بژنرالیسی مشاور مسائل امنیت ریس جمهور امریکا با تهران خاطر نشان میکنند که در جریان آن گویا به محافل حاکمه اطمینان پشتیبانی صد در صد از جانب امریکا داده شده است.

انگیزه های یک چنین علاقمندی واشنگتن چیست؟ روزنامه ها در این مورد انگیزه های چندی را نام میبرند. از جمله این انگیزه ها از نگرانی درباره سرنگشت سرمایه گرانهای کلان امریکا در ایران و نفت ایران که ده درصد تمامی واردات نفتی ایالات متحده امریکا را تشکیل میدهد نام برده میشود. علاوه

دنباله در صفحه ۲

همه کس قهرمان، همه جا ینکار!

مگو بام شهیدان چه؟ صف رزم آوران چنداست؟ سراسر خلق این کشور شهید آرزومند است. بهر جانی است ایرانی، کسوتی یا فرسو بستیزد صلاهی کارگر با بانگ دانشجو در آیزد.

مگو شهر مبارز در کجا، در غرب یا شرق است؟ فضا، هر جا کنون انباشته از نیروی برق است. نه تنها مشهد و تبریز و تهران، گرد میدان است که ری با یاه و ایلام و بوشهر است و زنجان است. نمی لرد کسی.

هر چند فرمان: تیرباران است!

غرور من توئی ای خلق رزم آور! بجا کردی شکوه شاه را پامال و تیکش بر ملا کردی سرای عیش والا گوهرا را بر بلا کردی.

برزم ای پهلوان! جوی سیاه نفت گلگون کن! طلسم کهنه را بگشا و تدبیری همایون کن! ز طوفانی، بساط شوم دزدان را دگر گون کن! درفش خلق را بریا، لوی خصم واژون کن!

گواه تو است تاریخ تو، در این نیست تردیدی، اگرچه دشمنان را پرتوان، رو پر خاطر دینی، یل افسانه ای بویی و از چیزی ترسینی، نرفتی زیر بار زور، رژیمیدی و رژیمیدی.

دنباله در صفحه ۲

درد به طبقه کارگر ینکار جوی ایران که با مبارزات گسترده اعتصابی خود، پیشاپیش جنبش انقلابی خلق قرار دارد!

